

Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijai

2024 m. kovo 18 d., Nr. 24-024AR

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo
ministerijai

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 26, 28, 35, 40, 44, 53, 57, 57¹, 58, 61, 62, 63, 95, 103, 133, 138 IR 139 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 61¹ STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 57 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ DERINIMO

Lietuvos verslo konfederacija (toliau – LVK) išnagrinėjo Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Vidaus reikalų ministerija) pateiktus derinti Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ Nr. IX-2206 26, 28, 35, 40, 44, 53, 57, 57¹, 58, 61, 62, 63, 95, 103, 133, 138 ir 139 straipsnių pakeitimo ir 61¹ straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projektą (toliau – UTPĮ projektas) ir Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 57 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą (toliau – UĮ projektas) (toliau kartu – Įstatymų projektai) ir žemiau teikia pastabas bei pasiūlymus.

Pirmiausia norėtume atkreipti dėmesį į tai, kad klostosi ydinga praktika, kai verslui reikšmingi teisėkūriniai sprendimai, susiję su darbo jėgos užtikrinimu, pasitelkiant ją iš užsienio, yra mėginami priimti skubotai, nesuteikiant laiko konstruktyvioms diskusijoms su socialiniais partneriais, neįtraukiant į konsultavimąsi suinteresuotų asmenų. Aukščiau minėtų Įstatymų projektų pateikimas skubiam derinimui yra akivaizdus pavyzdys, kai permainų siekiama neskiriant pakankamai laiko susipažinti su konkrečiais pasiūlymais, jų pagrindimu, o tik fragmentiškai iš anksto socialiniams partneriams pristatant numatomas iniciatyvas.

Dėl valstybės politikos migracijos srityje

LVK, viena didžiausių verslus vienijančių organizacijų Lietuvoje, reiškia nusivylimą pastaraisiais metais formuojama valstybės politika migracijos srityje, kuri neturi nuoseklumo, aiškios krypties, yra sunkiai prognozuojama – vienu metu liberalizuojama, tačiau vos tik spėjus verslui, o tuo pačiu ir valstybės institucijoms, prisitaikyti prie pokyčių – griežtinama įvedant ribojamas priemones. Pastebime, kad nuolat besikeičiantys užsieniečių atvykimą darbo pagrindais reglamentuojantys teisės aktai neužtikrina stabilumo, priešingai, įneša sumaištį ir netikrumo, taip kurdami nepalankias sąlygas verslui.

Paminėtina, kad 2022 m. gegužės mėnesį Vidaus reikalų ministerija pateikė Lietuvos Respublikos Seimui (toliau – Seimas) svarstyti įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ pakeitimo projektą, kuriuo **buvo siūloma lengvinti užsieniečių įdarbinimo tvarką**. Šiuo projektu buvo siekiama pritraukti į Lietuvą aukštos profesinės kvalifikacijos specialistų ir sukurti jiems patrauklią imigracijos sistemą. Įstatymo projektas apėmė ne tik užsieniečių įdarbinimo tvarkos lengvinimą, bet kartu numatė ir saugiklius, kurie padėtų užtikrinti užsieniečių teisių apsaugą, išvengti jų išnaudojimo ar darbo užmokesčio dempingo. Kaip teigė šio įstatymo projekto iniciatoriai: „*Įstatymo projektu bus siekiama trumpinti imigracijos procedūras ir plėsti jų prieinamumą. Visų pirma, projekte numatyta galimybė nuo 2023 m. sausio 1 d. visiems užsieniečiams dėl leidimo laikinai gyventi (LLG) išdavimo*

Gedimino pr. 2/1-28, LT-01103 Vilnius
Tel. +370 5 212 1111, info@lvk.lt, www.lvk.lt

kreiptis užsienyje – prašymus per tarpininką pateikti Migracijos departamentui. Prašymai išduoti LLG bus nagrinėjami greičiau, o nuo 2023 m. liepos 1 d. atsisakoma nacionalinių vizų, gautų dėl darbo. Užsieniečiai, kurie šiuo metu kreipiasi dėl nacionalinės vizos išdavimo darbo tikslu, galės kreiptis dėl LLG išdavimo darbo pagrindu ne tik būdami Lietuvoje, bet ir užsienyje. Kai dirbama turint LLG, užtikrinamos užsieniečių socialinės garantijos. <...> Pagal įstatymo projektą darbdavys galės rinktis, ar įdarbinti užsienietį, turintį reikiamą kvalifikaciją ar vienu metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, ar įsipareigoti užsieniečiui mokėti ne mažesnę nei metinis vidutinis mėnesinis šalies ūkio BDU dydis darbo užmokestį. Parengti pakeitimai suderinti su verslo asociacijomis, kurios jau seniai kalba apie darbuotojų trūkumą. Tai padės išspręsti Įstatymo projekte numatytos supaprastintos LLG darbo pagrindu išdavimo sąlygos. Užsieniečiams bus suteikta teisė dirbti pagal laikinąją darbo sutartį, bet laikinojo įdarbinimo įmonės turės atitikti tam tikrus reikalavimus.“ Pagal minimą projektą vieni įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (toliau – UTPĮ) pakeitimai įsigaliojo 2023 m. sausio 1 d., kiti – liepos 1 d.

2023 m. lapkričio 22 d. Lietuvos Respublikos Seimo narių grupė įregistravo Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ Nr. IX-2206 44, 57, 58 straipsnių pakeitimo ir 57(1) straipsnio pripažinimo netekusiu galios projektą, kuriuo siūloma atsisakyti UTPĮ įtvirtinto teisinio reguliavimo, pagal kurį užsieniečiams, kurie atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti pagal profesiją, kuri yra įtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis kalendoriniams metams, nustatoma kvota.

2023 m. pabaigoje Seimui pateiktas svarstyti Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ Nr. IX-2260 26, 35, 41, 42, 44, 53, 107 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas, kuriuo, be kita ko, siūloma nustatyti reikalavimus užsieniečiams dėl lietuvių kalbos mokėjimo, riboti leidimo laikinai gyventi išdavimą tuo atveju, jei įmonėje bent vienam užsieniečiui nustatomas 90 dienų nedraudimasis laikotarpis per 180 dienų, taip pat kiti ribojimai.

2024 m. sausio 5 d. įsigaliojo Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro įsakymo Nr. 1V-329 „Dėl Leidimų laikinai gyventi Lietuvoje užsieniečiams išdavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Aprašas) pakeitimai. Vienu iš jų įtvirtinta, kad „įmonė negali teikti tarpininkavimo raštu, o jos pateiktas tarpininkavimo raštas atšaukiamas“, jeigu „per pastaruosius 6 mėnesius 10 ar daugiau įmonės kviestų užsieniečių neatvyko ar neįsidarbino arba atvykę nutraukė darbo sutartį“ (37¹ ir 37^{1.1} punktai). 2024 m. kovo 1 d. įsigalioja kiti ribojamieji Aprašo pakeitimai, kuriais remiantis tam tikrose šalyse atsisakoma išorės paslaugų teikėjų, į kuriuos galima kreiptis dėl LLG išdavimo.

2024 m. sausio 23 d. Lietuvos Respublikos trišalės tarybos posėdyje pristatyti Vidaus reikalų ministerijos rengiami UTPĮ pakeitimai dėl užsieniečių atvykstančių darbo pagrindais ribojimo, įskaitant: reikalavimą darbdaviui pateikti informaciją apie užsieniečio turimą kvalifikaciją ir patirtį; riboti darbą keliam darbdaviams – užsienietis galėtų dirbti ne daugiau nei pas 3 darbdavius; drausti dirbti į Lietuvą atvykstantiems užsieniečiams su Šengeno viza ar pagal bevizį režimą.

Atkreipiame dėmesį, kad toks didelis numatomų ribojamųjų priemonių kiekis, bei intensyvumas, taip pat jų teikimas ne visuomet derinant tarpusavyje ar juo labiau su socialiniais partneriais, kelia didelį susirūpinimą verslo bendruomenei. Per dažnai keičiami teisės aktai neleidžia nusistovėti procesams ir procedūroms, valstybės institucijoms teikti kokybiškų ir verslo poreikius atitinkančių paslaugų.

Suprantame, kad kai kurios teisėkūrinės iniciatyvos yra reaktyvios priemonės, grindžiamos grėsmėmis valstybės saugumui, o valstybės saugumas vienareikšmiškai yra visuomenės ir verslo prioritetas, tačiau, šiuo metu teikiamų Įstatymų projektų atveju valstybės saugumo stiprinimo tikslai nebuvo detalizuoti ir tinkamai pristatyti.

Dėl Įstatymų projektų aiškinamojo rašto

Susipažinus su Įstatymų projektų aiškinamuoju raštu, kyla abejonių dėl UTPĮ projekto tikslų, pagrindimų tiems tikslams pasiekti bei atlikto teisinio reguliavimo poveikio vertinimo išsamumo.

Aiškinamajame rašte nurodyta, kad viena iš UTPĮ projekto parengimą paskatinusių priežasčių yra „2023 m. pabaigoje Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos kartu su Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir kitomis atsakingomis institucijomis atliktas 2022 m. birželio 30 m. priimtų Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ pakeitimų poveikio Lietuvos darbo rinkai, valstybės saugumui bei demografinėi situacijai vertinimas“. Atkreipiame dėmesį, kad šio atlikto poveikio vertinimo rezultatai, taikyta metodika ar atliktos palyginamosios analizės rezultatai nebuvo pateikti visuomenei susipažinti, kaip tai numato Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymu įtvirtinti reikalavimai galiojančio teisinio reguliavimo poveikio *ex post* vertinimui, todėl siūlome pateikti suinteresuotiems subjektams informaciją apie atlikto *ex post* poveikio vertinimo rezultatus.

Aiškinamajame rašte nurodyta, kad „Įstatymų projektų tikslas – efektyviau reguliuoti darbo imigracijos srautus sprendžiant darbo jėgos problemą, užtikrinti Lietuvai vertę kuriančią imigraciją, kartu atsižvelgiant į nacionalinio saugumo interesus“. Pastebėtina, kad aiškinamajame rašte trūksta informacijos apie tai, kokiais kriterijais remiamasi, kai kalbama apie „Lietuvai vertę kuriančią imigraciją“, neaišku, kas yra laikoma riba tarp vertę kuriančios ir nekuriančios migracijos.

Aiškinamajame rašte teigiama, kad „pigī darbo jėga stabdo investicijas. Trūkstant darbuotojų reikia: i) investuoti į gamybinius įrenginius, ii) į darbuotojų mokymus“. Prašome patikslinti aiškinamąjį raštą, nurodant kuriose šalies ūkio ir pramonės sektoriuose dėl pigios darbo jėgos yra stabdomos investicijos.

Aiškinamajame rašte nurodyta, kad „įgyvendinus pakeitimus tikimasi, kad galimybė šakos kolektyvinės sutarties siūlyti nustatyti papildomą kvotą bus naudinga visiems: 1) profesinėms sąjungoms – potencialūs nariai; 2) užsieniečiams – apsauga nuo dempingo; 3) darbdaviams – galimybė užpildyti laisvas darbo vietas ir konkurencinis pranašumas; 4) Lietuvai – kolektyvinių sutarčių plėtra, savireguliacija.“ Prašome patikslinti aiškinamąjį raštą, nurodant kaip konkrečiai kvotos padidinimas einamiesiems metams remiantis šakos kolektyvinės sutarties pagrindu padės apsaugoti užsieniečius nuo dempingo, be to, kuriuose šalies ūkio sektoriuose prognozuojamas kolektyvinių sutarčių sudarymas, vertinant tai, kad kolektyvinių sutarčių dėl joms taikomų daugybės reikalavimų yra labai mažai (šakos yra 16 ir tai iš esmės viešasis sektorius, išskyrus baldų gamybos pramonės šaką).

Aiškinamojo rašto 7 dalyje dėl poveikio verslo sąlygoms ir jo plėtrai nurodyta, kad „Priėmus įstatymus, bus sugriežtintos užsieniečių įdarbinimo sąlygos bei taikomi papildomi reikalavimai užsieniečiams ketinantiems įdarbinti darbdaviams. Ketinančios įdarbinti užsieniečių įmonės turės pateikti papildomą informaciją apie savo vykdomą veiklą toje srityje, kurioje ketina įdarbinti užsieniečių. Įstatymų priėmimas turės teigiamą įtaką sąžiningam, atsakingam ir skaidriam verslui ir jo plėtrai: 1) galimybė neribotai užpildyti trūkstamas darbo vietas aukštos kvalifikacijos darbuotojais; 2) perėjimas nuo konkurencijos mažesne kaina (pigios darbo jėgos grįstos ekonomikos), prie konkurencijos geresne kokybe (aukštos pridėtinės vertės ekonomikos); 3) kolektyvinių sutarčių plėtra, savireguliacija.“ Prašome patikslinti aiškinamąjį raštą informacija, parengta pagal Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. vasario 26 d. nutarimu Nr. 276, Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo klausimyno IV skyriaus klausimus.

Dėl keičiamų UTPĮ nuostatų

1. Nėra aišku, kuo grindžiamas poreikis UTPĮ projekto 5 straipsniu keičiamo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto a) papunkčiu reikalauti darbdavio pateikti įsipareigojimą įdarbinti užsieniečių pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui **visą darbo laiką**. Sutarčių laisvės, laisvės pasirinkti darbą principai nustato, kad darbuotojas yra laisvas pasirinkti kiek laiko dirbti, todėl imperatyvus reikalavimas darbo sutartimi įsipareigoti dirbti visą darbo laiką, manome, prieštarauja Lietuvos Respublikos darbo kodekso reglamentavimui.

2. UTPĮ projekto 5 straipsniu keičiamo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto b) papunktis iš esmės keičia metus laiko galiojusią nuostatą dėl užsieniečio kvalifikacijos ir/arba turimos darbo patirties. Aiškinamajame rašte teigiama, kad darbdaviai kviečiasi užsieniečius nevertindami turimos

kvalifikacijos, patirties ir tinkamumo atlikti konkretų darbą, tačiau nėra pateikiama siūlymą griežtinti reikalavimus dėl užsieniečių patirties ir kvalifikacijos pagrindžianti informacija – kaip tai paveiks valstybės saugumo interesus, kaip tai paveiks vertę kuriančios migracijos kontrolę ar kitus UTPĮ projekto pakeitimais siekiamus tikslus. Manome, kad tai tik ženkliai apsunkins ir prailgins asmenų, galinčių dirbti Lietuvoje, paieškos procesą. Atsižvelgiant į tai siūlome palikti galimybę (kaip ir yra dabar) dirbinti užsieniečius, kurių kvalifikacija arba patirtis atitinka sektoriaus reikalavimus, o nustačius pažeidimus – taikyti priskirtinas nuobaudas.

3. UTPĮ projekto 5 straipsniu keičiama 44 straipsnio 7 dalis įveda ribojimą, kuris nurodo, kad *sudarant su užsieniečiu darbo keliems darbdaviams sutartį, sutarties sudaryme gali dalyvauti ne daugiau kaip 3 darbdaviai*. Pažymėtina, kad galiojantys teisės aktai nenumato galutinio darbdavių skaičiaus, todėl jei kontroliuojančioms institucijoms kyla abejonių ar įtarimų dėl galimų pažeidimų – jos turi visas teises ar pareigas atlikti tyrimus ir išsiaiškinti galimus pažeidimus. Atsižvelgiant į tai, kad užsieniečių įdarbinimas ypač aktualus transporto sektoriui, prašome atsižvelgti į tai, kad transporto įmonių nuolatinė plėtra, teikiamų paslaugų ir veiklos įvairovė sąlygoja nuolatinius reorganizacijos ir restruktūrizacijos procesus – steigiamos naujos ir dukterinės įmonės, filialai bei kiti antriniai verslo subjektai. Siekiant užtikrinti efektyvią tokių įmonių veiklą, reikalingos lanksčios sąlygos iš užsienio atvykusių vairuotojų darbui skirtinguose verslo subjektuose, veiksmingai išnaudojant UTPĮ, Darbo kodekse ir kituose Lietuvos teisės aktuose įtvirtintą darbo keliems darbdaviams sutarčių institutą. Atitinkamai siūlome sudaryti lanksčias sąlygas užsieniečiui keisti darbdavį tarp tai pačiai įmonių grupei per akcininkus ar kitus galutinius naudos gavėjus priklausančių įmonių. Siūlome atsisakyti šio ribojimo arba keisti 44 straipsnio 7 dalį ir nustatyti, kad *sudarant su užsieniečiu darbo keliems darbdaviams sutartį, sutarties sudaryme gali dalyvauti ne daugiau kaip 5 darbdaviai*.

4. Pritardami UTPĮ projekto 5 straipsniu keičiamo 44 straipsnio 8 dalies 1 punktui, pastebime, kad tos pačios dalies 4 punktas uždraudžia naujai įsteigtai licencijuotai tarptautinio transporto įmonei dirbinti užsieniečius. Manome, kad toks neproporcingas draudimas nėra tikslingas ir jo turėtų būti atsisakyta. Pažymėtina, kad naujai įsteigta įmonė, kuri bus viena iš galimų darbdavių, niekada neatitiks 8 dalies 4 punkto reikalavimo – turėti pajamų iš tos veiklos, kuriai kviečia užsienietį, ne trumpiau nei pastaruosius vienerius metus.

5. UTPĮ projekto 11 straipsniu panaikinant 58 straipsnio 11 punktą ir atitinkamai pakeitus UTPĮ 62 str. 2 d. bus užkertama galimybė įdarbinti užsienietį, turintį kitos ES valstybės vizą. Pažymėtina, kad Lietuvos nacionalinės vizų informacinės sistemos paskirtis yra sudaryti sąlygas Lietuvai su kitomis Europos Sąjungos valstybėmis narėmis keistis duomenimis apie prašymus išduoti vizą (tame tarpe ir biometrine informacija), su jais susijusiais sprendimais. Tuo tarpu ES Vizų informacinė sistema yra didžiausia duomenų bazė, apimanti informaciją, įskaitant fotografijas ir pirštų antspaudus, apie pareiškėjus trumpam buvimui Šengeno zonoje. Vizų informacinė sistema sudaro sąlygas Šengeno valstybėms keistis vizų duomenimis šiuo tikslu naudojant sistemą, kuri sujungia ne Europos Sąjungos valstybėse įsikūrusių Šengeno valstybių konsulatų ir visų Šengeno valstybių išorės sienų perėjimo punktus. Vizų informacinėje sistemoje tvarkomi duomenys, susiję su prašymais dėl trumpalaikių vizų apsilankymo Šengeno erdvėje arba jos kirtimo tikslais. Atsižvelgiant į tai, siūlome atsisakyti neproporcingų ir netikslingų sprendžiamos problemos (*Lietuvos institucijos neturi reikiamų įrankių, kuriais būtų galima automatiškai patikrinti informaciją apie kitų ES valstybių narių išduotų dokumentų galiojimą*) siūlymų keičiant UTPĮ 58 straipsnio 11 p. ir 62 straipsnio 2 punktą ir palikti šiuo metu galiojantį reguliavimą.

6. Siūloma UTPĮ 57¹ straipsnio pakeitimu *nustatyti griežtą kvotos apskaičiavimo formulę – nustatomas kvotos dydis kalendoriniams metams negali būti didesnis nei 1,4 procento praėjusių metų liepos 1 d. Valstybės duomenų agentūros paskelbto Lietuvos nuolatinių gyventojų skaičiaus dydžio. Nustatyti išimtinę galimybę kolektyvinės sutarties šalims siūlyti nustatyti papildomą kvotą: išnaudojus nustatytą kvotą, šakos kolektyvinės sutarties šalys galės vieną kartą per kalendorinius metus siūlyti socialinės apsaugos ir darbo ministru ir Užimtumo tarnybos direktoriui nustatyti papildomą kvotą, kurios dydis gali būti ne daugiau kaip 20 procentų darbuotojų, kuriems taikoma šakos kolektyvinė sutartis*. Pastebėtina, kad nei aiškinamajame rašte, nei teisės aktų iniciatorių viešojoje komunikacijoje

nėra pateikiama informacija, kokiu pagrindu ir kokią problemą spęsdami iniciatoriai siūlo keisti 3 metus galiojantį kvotų reguliavimo teisinį režimą. Nėra pateikiama informacija, kuo remiantis yra nustatytas 1,4 procento koeficientas kvotos apskaičiavimo mechanizme. Paminėtina tai, kad socialinio dialogo principai numato laisvą, savanorišką, šalių lygiateisiškumo, geranoriškumo ir pagarbos teisėtiems savitarpio interesams procesą, o užkirsti kelią įdarbinti trūkstamą darbo jėgą iš užsienio pasibaigus kvotai vien dėl to, kad sektoriuje nėra pasirašytos šakos kolektyvinės sutarties, neracionalu.

Visgi siekiant subalansuotos valstybės migracijos ir demografinių poreikių politikos, siūlome nustatyti, kad *kvotos dydis kalendoriniams metams negali būti ~~didesnis~~ mažesnis nei 1,4 procento ir ne didesnis nei 2 procentai praėjusių metų liepos 1 d. Valstybės duomenų agentūros paskelbto Lietuvos nuolatinių gyventojų skaičiaus dydžio.*

7. UTPĮ projekto 6 straipsnio 44 straipsnio papildymas nauja 2² dalimi numato, kad *išnaudojus kvotą, leidimas laikinai gyventi šio straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu gali būti išduotas tik užsieniečiui, dėl kurio pateikiama darbdavio informacija apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 1,2 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio, arba jeigu buvo nustatyta papildoma kvota.* LVK, be kita ko atstovaujanti ir tarptautinio kelių krovinio transporto sektorių, pažymi, kad tarptautinio transporto vairuotojais dirbantys trečiųjų šalių piliečiai yra komandiruojami į kitas ES šalis, bet nedirba Lietuvoje. Atitinkamai jų darbo užmokesčio apskaičiavimui taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2018/957, kuria iš dalies keičiama Direktyva 96/71EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (toliau – Direktyva), nuostatos. Vadovaujantis Direktyvos 3 straipsnio 1 dalies nuostatomis, Lietuvos įmonėje dirbantis vairuotojas, komandiruotas į kitą ES šalį, turi gauti tos šalies teisės aktais nustatytą darbo užmokestį ir priedus. Atitinkamai siūlome pakeisti 44 straipsnio papildymą nauja 2² dalimi ir ją išdėstyti taip:

„2². Išnaudojus kvotą, leidimas laikinai gyventi šio straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu gali būti išduotas tik užsieniečiui, dėl kurio pateikiama darbdavio informacija apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį ir jo priedus, kurių sumą sudarytų, ne mažesnę mažiau negu 1,2 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio, arba jeigu buvo nustatyta papildoma kvota.“

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prašome persvarstyti siūlomus pakeitimus, atlikti reikalingą poveikio valstybės ekonomikai vertinimą, prireikus, organizuoti konsultacijas, įtraukiant suinteresuotus asmenis. Esame pasirengę diskutuoti.

Dėkojame už bendradarbiavimą.

Pagarbiai

Generalinė direktorė

Ineta Rizgelė